

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 345/2568

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต นางสาว อ. โดยนางสาว ศ. ผู้แทนโดยชอบธรรมโจทก์ร่วม นาย น. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 19, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่ ท. ว่าพรากรผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งหกว่า ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโหมโรงเห็นได้ว่า ท. และจำเลยทั้งหกไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกัน แต่กระทำความผิดต่างคราวและต่างเจตนาแยกต่างหากจากกัน ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องคดีนี้ว่าเหตุเกิดที่ตำบลหนองสังข์ โดยไม่ได้บรรยายว่าเหตุเกิดที่ตำบลช่องสามหมอ เกี่ยวพันกันด้วยแต่อย่างใด การกระทำความผิดของจำเลยทั้งหกจึงไม่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ทั้งกระทำความผิดเพียงกรรมเดียวไม่ใช่หลายกรรม ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 19 (3) และ (4) เมื่อ

คำพิพากษา

คดีนี้จำเลยทั้งหกถูกฟ้องว่าร่วมกันกระทำความผิดในกระท่อมนาที่เกิดเหตุตั้งอยู่ที่ตำบลหนองสังข์ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ จึงเป็นผู้มีอำนาจสอบสวน การที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก้งคร้อ เป็นผู้สอบสวนคดีนี้ จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ยอมไม่มีอำนาจฟ้อง โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 92, 276 เพิ่มโทษจำเลยที่ 4 ตามกฎหมาย และนับโทษจำเลยที่ 4 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 1011/2564 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งหกให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 4 ระบุว่าตนเป็นคนคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ระหว่างพิจารณา นางสาว อ. โดยนางสาว ศ. ผู้แทนโดยชอบธรรม ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งหกร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันเกิดเหตุจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 6 ให้การในคดีส่วนแพ่งว่า จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 6 มิได้กระทำความผิดตามฟ้อง จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 5 ให้การในคดีส่วนแพ่งว่า จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 5 กระทำชำเราโจทก์ร่วมด้วยความยินยอมของโจทก์ร่วม จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งหกมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83 จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 15 ปี ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 อายุ 18 ปีเศษ 19 ปีเศษ และ 18 ปีเศษ ตามลำดับ ลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 คงจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละ 7 ปี 6 เดือน เพิ่มโทษ

จำเลยที่ 4 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 20 ปี ทางนำสืบของจำเลยทั้งหกเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยทั้งหกหนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 3 คนละ 11 ปี 3 เดือน จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 15 ปี จำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละ 5 ปี 7 เดือน 15 วัน นับโทษจำเลยที่ 4 คดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 1011/2564 ของศาลชั้นต้น กับให้จำเลยทั้งหกชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 60,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม หากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ค่าฤชาธรรมเนียม ในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ จำเลยทั้งหกอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษากลับว่า ยกฟ้อง ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ และยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งหกร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า นางสาว อ. โจทก์ร่วม เป็นบุตรของนาย น. กับนางสาว ศ. ขณะเกิดเหตุอายุ 15 ปีเศษ วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 22 นาฬิกา ขณะโจทก์ร่วมทำงานเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุที่มูลนิธิ ส. ตั้งอยู่ที่ตำบลช่องสามหมอซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อโจทก์ร่วมได้รับโทรศัพท์จากนางสาว จ. ซึ่งเป็นเพื่อนโจทก์ร่วมชวนโจทก์ร่วมไปนั่งเล่นกันที่กระท่อมนาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองสังข์ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ โจทก์ร่วมจึงโทรศัพท์ให้นาย ท. มารับ หลังจากนั้นประมาณ 1 ชั่วโมง นาย ท. ขับรถจักรยานยนต์มารับโจทก์ร่วมไปกระท่อมนาที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงพบว่ากระท่อมนาที่เกิดเหตุเป็นกระท่อมโล่ง ไม่มีฝ้าผนัง ไม่มีประตูและหน้าต่าง มีการกั้นลักษณะเป็นคอกวัว มีเปลญวนผูกไว้ระหว่างต้นไม้กับคอกวัว ไม่พบบุคคลใดในบริเวณดังกล่าว โจทก์ร่วมและนาย ท. จึงนอนเล่นที่เปลญวน สักพักหนึ่งจำเลยทั้งหกกับพวกรวมประมาณ 10 คน ทอยยเดินทางกันมาที่กระท่อมนาที่เกิดเหตุด้วยรถจักรยานยนต์และรถเก๋ง แล้วนั่งดื่มสุรากันบริเวณใกล้ ๆ กระท่อม โดยโจทก์ร่วมได้ร่วมดื่มด้วยจนกระทั่งเวลาประมาณ 2 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น โจทก์ร่วมขึ้นไปนอนบนกระท่อม ต่อมาเวลาประมาณ 4 นาฬิกา นาย ท. ขับรถจักรยานยนต์พาโจทก์ร่วมกลับไปมูลนิธิ ส. ในวันเดียวกันโจทก์ร่วมแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ ให้ดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหกกับพวก พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ สอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วจึงดำเนินคดีแก่นาย ท. ข้อหาพรากรผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งหกข้อหาเข้าร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง แต่เนื่องจากนาย ท. มีอายุ 17 ปีเศษ จึงแยกฟ้องที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยภูมิ ส่วนจำเลยทั้งหกถูกฟ้องเป็นคดีนี้ คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คดีนี้เป็นความผิดต่อเนื่องกันในท้องที่ต่าง ๆ เกินกว่าท้องที่หนึ่งขึ้นไปและเป็นความผิดซึ่งมีหลายกรรมกระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กัน พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนในท้องที่หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุคดีนี้จึงมีอำนาจสอบสวน การสอบสวนชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง เห็นว่า ปรากฏตามคำเบิกความของร้อยตำรวจโทหญิง ก. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อพยานโจทก์และโจทก์ร่วมว่าหลังจากโจทก์ร่วมเข้าแจ้งความต่อพยานให้ดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหกกับพวก พยาน

สอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่านาย ท. กระทำความผิดข้อหา พรากรู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ส่วนจำเลยทั้งหกกับพวกกระทำความผิดข้อหา ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง นาย ท. และจำเลยทั้งหกเข้ามอบตัวต่อพยาน พยานจึงแจ้ง ข้อหานาย ท. ว่า พรากรู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งหก ว่า ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถ ขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง สอบปากค่านาย ท. และจำเลยทั้งหกไว้ นอกจากนี้ยัง ปรากฏตามคำเบิกความที่พยานตอบคำถามค้านทนายจำเลยทั้งหกว่า จากการสอบสวนพยานเชื่อ ว่าการที่นาย ท. ไปปรับตัวโจทก์ร่วมมาจากมูลนิธิ ส.ไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยทั้งหก ตามคำเบิกความ ของพยานโจทก์ดังกล่าวประกอบกรแจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหก เห็นได้ ว่านาย ท. และจำเลยทั้งหกไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกัน แต่กระทำความผิดต่างคราว และต่างเจตนาแยกต่างหากจากกัน ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องคดีนี้ว่าเหตุเกิดที่ตำบลหนองสังข์ อำเภอ แก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยไม่ได้บรรยายว่าเหตุเกิดที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัด ชัยภูมิ เกี่ยวพันกันด้วยแต่อย่างใด การกระทำความผิดของจำเลยทั้งหกจึงไม่มีลักษณะเกี่ยวเนื่อง และกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ทั้งกระทำความผิดเพียงกรรมเดียวไม่ใช่หลายกรรม ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 19 (3) และ (4) เมื่อคดีนี้จำเลยทั้งหกถูกฟ้องว่า ร่วมกันกระทำความผิดในกระท่อมนาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองสังข์ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการ สอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์จึงเป็น ผู้มีอำนาจสอบสวน การที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อเป็นผู้สอบสวนคดีนี้ จึง เป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ย่อมไม่มีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษา มานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เพ็ญจันทร์ ไหลศิริกุล · ปิยบุษ จรุงรัตน · สุนันทา ผดุงเกียรติวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/345/2568>